

І в щасливі, й злі години ми для неї живемо.
На Україні й для України будем жити й помремо.

Володимир Самійленко

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ФУТУРА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 9-10 (14318-14319), 31 січня 2025 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

«Я любив вас усіх, та найбільше любив Україну...»

Ці проникливо-вражуючі слова з відомої «Яворини», улюбленої пісні ОЛЕКСАНДРА МАРЧЕНКА – нашого земляка, підприємця, народного депутата, доброчинця, відважного воїна, який геройчно загинув, захищаючи рідну землю від нацистської навали, яскраво характеризують і його самого. 14 січня 2025 року Олександру Олександровичу виповнилося 60 років.

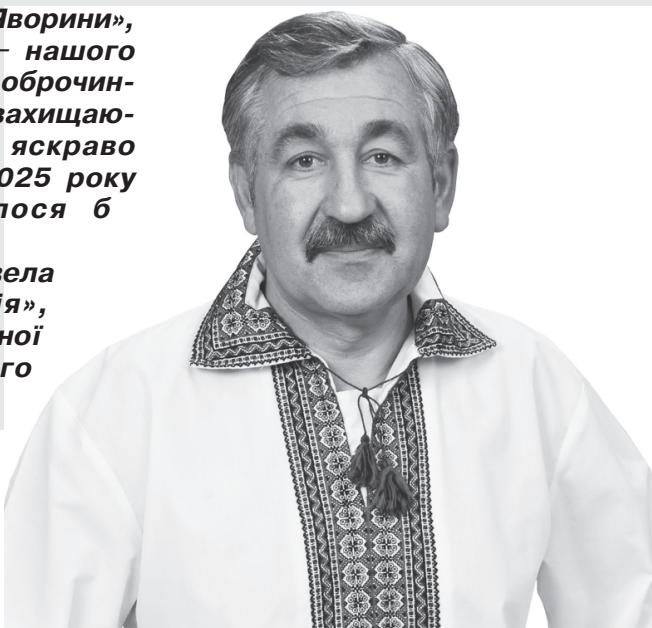
Світла пам'ять і безмежна вдячність привела учасників клубів «Водограй», «Вікторія», «Теревені», небайдужих читачів до центральної бібліотеки на вечір спогадів про мужнього захисника «Віддав життя за Україну».

Поділитися своїми спогадами про однопартійця, наставника, колегу до книгозбирні завітали депутатка Київської обласної ради Алевтина Шнуренко, тимчасово виконуючий обов'язки голови Білоцерківської міської організації ВО «Свобода» Андрій Іванченко, помічниця і консультантка Олександра Марченка Марія Постоєва.

Бібліотекарки розповіли присутнім про не надто довге, але таке насичене життя Олександра Олександровича. Він народився в селі Рибчинці на Вінниччині. А в Білій Церкві його знали як керівника важливого підприємства, «свободівця» (саме він створив та довгий час очолював Білоцерківську організацію ВО «Свобода»), депутата міської та Верховної Ради України 8-го скликання.

У 2014 році, в складі 72-ої ОМБ захищаючи Україну, був поранений під Красним Лучем. Після цього неодноразово відвідував зону АТО з волонтерськими місіями.

З початком повномасштабного вторгнення доєднався до лав рідної бригади. 25 лютого разом з іншими

закарбоване на меморіалі «Янголи Перемоги» в Мошуні. Це місце, як і його подвиг, стане нагадуванням для всіх нас про тих, хто стояв на захисті нашої країни.

З материнською ніжністю й теплотою розповіда-ла про Сан Саніча (так його називали друзі та знайомі) Марія Постоєва, яка працювала з ним більше десяти років. За її словами, він не жив, а горів, був весь у русі, йому не вистачало 24-х годин на добу. Після тяжкого поранення в зоні АТО Марченко не залишив своєї активної діяльності – волонтерив, боровся за будівництво об'їзної дороги та дитсадка на Таращанському масиві, відстоював права чорнобильців, допоміг закупити

добровольцями вступив у бій біля села Мошун. 6 березня Олександр Марченко як командир позиції «Граніт» проявив себе як справжній герой і безстрашний воїн. З трьома бійцями, прикриваючи відступ товаришів, він геройчно загинув у бою. З квітня його з належними почестями поховали в Білій Церкві на Алеї Слави. 28 липня Білоцерківська міська рада перейменувала одну з вулиць міста на честь Олександра Марченка.

Багато теплих слів сказав на адресу Олександра Олександровича Андрій Іванченко. Він пам'ятає його як принципову людину, активного й безкомпромісного депутата, великого патріота й мецената, який послідовно відстоював ідеї національної гідності та патріотизму. Він умів згуртовувати однодумців і своїм прикладом надихав молодь вступати до лав «Свободи».

Алевтина Шнуренко мала честь працювати з Олександром Марченком у далеких 90-х. Вона відізвалась про нього як про високого професіонала, мудрого керівника та надійного партнера. Алевтина Степанівна повідомила, що ім'я Олександра Марченка

вартісну апаратуру для онкодиспансеру, спроектував, замовив та встановив меморіал 37-ом загиблим воїнам 72-ої ОМБ. Під час Революції Гідності організовував і очолював Білоцерківський майдан та забезпечував охорону головної сцени Майдану в Києві. Олександр Олександрович був з народом не тільки на словах, а й на ділі. Він був справжнім в усьому, не терпів лицемірства і фальші. А ще дуже гордився своєю дружбою з героєм УПА Теодором Дячуном, опікувався ним, навіть ввозив його в зону АТО.

До безтями любив свою неньку-Україну і все українське – пісні, музику, поезію, а особливо вишиванки, одягав вишиту сорочку з будь-якою нагоди...

Марія Олексіївна натхненно читала власні вірші, які віддали своє життя за нашу свободу й незалежність. Звучали улюблені пісні Олександра Марченка.

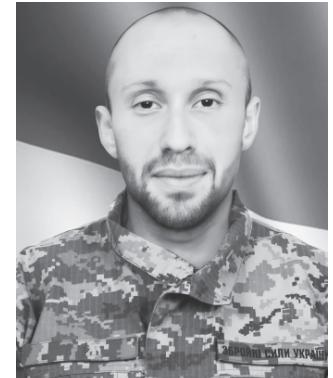
Ім'я нашого «Каменяра» назавжди вписано в історію незалежної України. Герої не вмирають! Героям Слава!

За інф. Центральної бібліотеки

Залишатися в наших серцях

До важких непоправних втрат неможливо звикнути, адже це назавжди: чийсь син, чоловік, тато, брат уже ніколи не повернеться додому. Натомість вони зможуть свої гідні п'єдестали в пантеоні сучасних українських героїв. А місія героїв – навіки жити в пам'яті вдячних нащадків, залишаючи незагойний біль рідним та справжнім друзям... Схиляємо голови в скорботі й великий пошані перед небесними лицарями, до яких додалися ще п'ятеро наших земляків.

Олександр Васильович ШУТЕНКО, сорока-річний гранатометник штурмового відділення штурмового батальону військової частини А 4638, загинув 17 січня під час виконання бойового завдання біля Новогородівки Сватівського району на Луганщині.

Ігор Миколайович БІГУН, головний сержант, кулеметник комендантського взводу військової частини А 7042, якому 14 січня виповнився 51 рік, помер 19 січня в розташуванні військової частини у Вінницькій області.

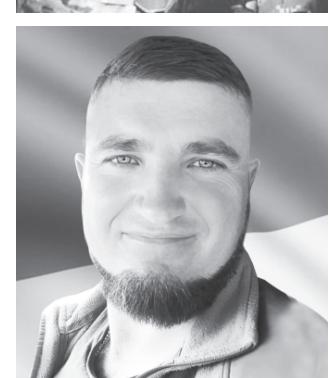
Ігор Миколайович із перших днів повномасштабного вторгнення вступив у лави місцевого ТрО, пройшов через Бахмут і Часів Яр, що сильно відбилося на здоров'ї. У воїна залишились сиротами семеро дітей і дружина, для яких батько та чоловік назавжди буде мужнім захисником України.

Тридцятишестирічний солдат Ігор Андрійович ЯРЕМЕНКО, радіотелефоніст радіостанції візуального управління військової частини А 0532, помер 20 січня. Такого ще молодого бійця, вірного військовій присязі та своєму народові, також забрала війна...

Через погіршення стану здоров'я помер, виконуючи службові обов'язки, Віктор Володимирович КОВАЛЬ, сорока-річний солдат, стрілець-помічник гранатометника стрілецького відділення стрілецької роти військової частини А 7300.

Своє життя за Україну на полі бою віддав захисник України Іван ЮЩЕНКО.

Народився він у селі Вінницькі Стави Білоцерківського району. Прожив і працював у Білій Церкві на посаді майстра дільниці в будівельній компанії «АртБудСервіс». Також брав участь у будівництві логістичного центру «Нова Пошта» в нашому місті, заводу «ВіЯР» у Василькові та «Конкорд» у Гребінках.

Воював у 1-й окремій танковій Сіверській бригаді. Був кулеметником.

Як розповідає дружина Іванна, за даними військової частини, Іван з побратимами потрапив в оточення ворога. На підмогу їм ніхто не прийшов. З 1 жовтня 2023 року він вважався зниклим

безвісти. Близькі та рідні сподівалися, що Іван живий, проте нещодавно повідомили, що є збіг результатів ДНК.

За словами дружини, чоловік мав багато друзів. У вільний час вирощував виноград. Був дуже турботливим батьком, чоловіком і сином, завжди готовим допомогти.

В нього залишилися син, дружина, батьки та брат.

ЩІРІ СПЛІЧУТТЯ РОДИНАМ ПОЛЕГЛИХ,
ПОМЕРЛИХ ВОІНІВ. НИЗЬКИЙ УКЛІН
ЗА СОЛДАТСЬКИЙ ПОДВИГ,
ЗА НЕ МАРНО ПРОЖИТИ ЖИТТЯ.

Пресконференція

Все, що турбує громаду

Секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб поспілкувався з представниками місцевих ЗМІ. А розпочав діалог із резонансного інциденту за участю підлітків, який нещодавно стався в нашому місті.

● ОДНА З ПРОБЛЕМ – РАННЄ ВИЯВЛЕННЯ ДИТЯЧОЇ ЖОРСТОКОСТІ

Володимир Григорович сказав, що його як батька обурило побиття дівчинки та знушення над нею. Він наголосив: таких речей не має і не може бути в нашій громаді.

Разом з тим зауважив, що ця ситуація показала існування в місті певних проблем, зокрема з оповіщенням про такі випадки та з раннім виявленням дитячої жорстокості.

– Мною ініційовано проведення службового розслідування щодо всіх посадових осіб відділів і управлінь міської ради, які мають бути дотичними до таких ситуацій, – сказав секретар ради. – Крім цього, ми працюємо над планом раннього виявлення дитячої жорстокості на території нашої громади. Принциповим є налагодження нового чіткого механізму дій, коли ми як орган влади, як суспільство таким випадкам зможемо запобігти.

Ми створюємо «гарячу лінію», яка стосуватиметься питань булінгу та нового порядку реагування на нього.

Володимир Вовкотруб також розповів, що зустрічався з Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини та що зараз відбувається робота над створенням і відкриттям у Білій Церкві офісу Уповноваженого, аби будь-хто міг звернутися до нього.

А ще секретар ради спілкувався з мамою потерпілої дівчинки. Він запевнив, що вся необхідна допомога усіма службами цієї родині надається.

Володимир Вовкотруб закликав розповісти про факти булінгу чи насильства через сервіс «Повідомити про булінг», який дає можливість розказати про булінг у закладі освіти анонімно чи відкрито. Інформація буде передана директору школи. Він має відреагувати на заяву. Якщо ж цього не відбудеться, через 24 години буде задіяно передбачений чинним законодавством алгоритм реагування на булінг.

Крім того, через Національну гарячу лінію для дітей та молоді – 116 111 (з мобільного), 0 800-500-225 (з мобільного або стаціонарного), цілодобово діти, підлітки та студенти можуть анонімно отримати підтримку в будь-яких складних життєвих ситуаціях, а дорослі – проконсулютуватися з психологами, юристами, соціальними працівниками та соціальними педагогами щодо ситуацій, які стосуються дітей та порушення їхніх прав.

● У ПРИОРИТЕТИ – ДОПОМОГА ВІЙСЬКОВИМ ТА ПІДТРИМКА МЕДИЧНОЇ ГАЛУЗІ

Володимир Вовкотруб поінформував про розподіл коштів місцевої казни в 2025 році, зазначивши, що пріоритетними залишаються допомога військовим та поліпшення матеріального забезпечення медичної галузі, на яку виділено 80 мільйонів гривень, що є рекордною сумою за роки незалежності: «Реформи у сфері медицини триватимуть, і ми будемо намагатися зробити все, щоб пацієнти з Білої Церкви отримували допомогу саме в нашому місті».

Розповідаючи про підтримку військових, Володимир Григорович наголосив, що допомога Білої Церкви в минулому році склала майже 286 мільйонів гривень і що це заслуга кожного жителя громади – платника податків. Тож ми всі маємо пишатися своїм внеском у забезпечення належної обороноздатності нашої держави.

▶ Резонанс

Катували й вимагали гроші...

Ця жахлива подія набула розголосу по всій Україні: 11 січня білоцерківські підлітки жорстоко побили 12-річну дівчинку, а потім ними ж зроблене відео з усім скосеним поширили в соціальних мережах. Дорослі, всі адекватні люди, здригнулися від побаченого: по черзі гурт ровесників (найстаршому 16) б'є дитину ногами в голову (робить це й дівчинка), в живіт, розплюють їй в очі щось із балончика, тягають за волосся...

■ Поки рідні постраждалої, педагоги, поліція здійснюють необхідні в цій ситуації кроки, громадськість в інтернеті у своєму справедливому обуренні дійшла до того, що вже замалим не організовуються люди, які прагнуть відшукати кожного з кривдників і помститися за їхній вчинок.

■ На цьому тлі була більш ніж доречною пресконференція для представників всеукраїнських та місцевих ЗМІ, яка відбулася 22 січня в Білій Церкві і під час якої журналістів ознайомили з ходом розслідування резонансного інциденту.

Заступник начальника ГУНП в Київській області – начальник слідчого управління, полковник поліції Віктор Луговий повідомив, зокрема, наступне:

■ – Як відомо, 11 січня до працівників Білоцерківського управління поліції звернулася мама дванадцятирічної дівчинки, щоб притягнути до відповідальності батьків, а також провести профілактичні бесіди з дітьми, які нанесли тілесні ушкодження її дочці. Коли працівниками поліції, інспекторами сектора освітньої безпеки були встановлені першочергові обставини події та повідомлені мамі потерпілої, 15 січня вона вже написала заяву, в якій просить притягнути до відповідальності вже безпосередньо дітей і батьків, які їх виховують.

■ Після проведених слідчо-процесуальних дій 20 січня найбільш активному учасникові події, якого ми бачимо на відео, 16-річному юнакові, повідомлено про підозру за ст. 127 та 4 ст. 189 КК України – це вимагання. 21 січня йому вручено клопотання про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

■ Запевняю, що повідомлення одній людині про підозру не зупиняє досудового слідства. Крім того, працівниками поліції внесено до ЄРДР кримінальне правопорушення за ознаками складу злочину, передбаченого ч. 2 ст. 127 КК України – катування, вчинене за попередньою змовою групи осіб. В ході досудового розслідування цього кримінального правопорушення буде надано оцінку всім учасникам інциденту. Після проведення швидкого, повного і неупередженого досудового розслідування кожен учасник буде притягнений до відповідної відповідальності, а також будуть розглянуті можливості притягнення до відповідальності й батьків за відповідне виховання своїх дітей. До речі, раніше ці діти не потрапляли в поле зору працівників поліції, на обліку не перебувають.

■ Також шириться інформація у ЗМІ про те, що батьки дітей можуть бути чиновниками та правоохоронцями. Зауважу, що на даний час в органів досудового слідства відсутня будь-яка інформація з приводу того, що будь-хто з дітей, як потерпіла, так і учасники інциденту, мають батьків у органах місцевого самоврядування, органах виконавчої влади, правоохоронних структурах. Так, деякі батьки дітей воюють у ЗСУ, я дякую їм за це. Деякі померли, деякі працюють, дехто – ні, це факт, тому хочу це констатувати.

■ Що стосується санкцій, то за ч. 2 ст. 127 КК України передбачено покарання від 5 до 10 років позбавлення волі, за ч. 4 ст. 189 КК України – від 7 до 12 років з конфіскацією майна.

■ Наголошу, що ми встановили 10 учасників конфлікту, їхні анкетні дані, особи ідентифіковані, і з ними проводяться слідчо-процесуальні дії. Хочу зауважити, що суб'єктами вчинення кримінальних правопорушень

діти не є. Найбільш активному учаснику, якому 16 років, повідомлено про підозру, бо він є суб'єктом вчинення кримінального правопорушення.

Начальник управління освіти і науки БМР Юрій Петрик

■ Петрик звернувся до журналістів з такою інформацією:

- – Цей інцидент прикрай не тільки для всієї освітньої системи Білої Церкви, а й для всієї України. І я, мабуть, як ніхто, зацікавлений у тому, щоб він був об'єктивно розслідуваний і всі фігуранти цієї справи понесли заслужене покарання. Тому що безкарність породжує безвідповіальність і вседозволеність.

■ Наша система освіти достатньо успішна, є дуже багато прикладів перемог учнів, випускників закладів середньої освіти нашої громади в творчих, інтелектуальних, спортивних змаганнях. І цей інцидент – як «ложка дьогтю», яка перекреслює всю роботу великого педагогічного колективу освітньої системи.

■ Ми вперше дізналися про цю ситуацію 15 січня в другій половині дня. Розмову про це почула класний керівник дітей, відразу доповіла директору школи, а вона – управлінню освіти і науки. Перша наша миттєва реакція була – повідомити правоохоронні органи, аби завести кримінальну справу і проводити об'єктивне розслідування.

■ З того часу відбувається сприяння роботі правоохоронних органів, щоб кожен учасник був ідентифікований, щоб дали оцінку їхнім діям, і щоб це відбулося якомога швидше. Відразу призначити відповідальність неможливо. Є процесуальні дії, я довірю органам поліції, які професійно виконують свої завдання.

■ Дуже часто запитують, чи провелася якесь робота після того, як трапився інцидент. Я категорично відкидаю такі запитання, адже робота не провелася після того, як він трапився. Вона здійснюється на постійній основі в закладах освіти. До неї долучаються представники ювенальної превенції, поліціянти служби освітньої безпеки, класні керівники та ін. Звичайно, цей прикрай інцидент змушує нас переоцінити нашу роботу і знайти в ній слабкі сторони. Ми відчуваємо, що необхідно акцентувати увагу на більшій роботі з батьками, щоб ми могли разом з ними ефективно виховувати майбутнє покоління.

■ Відповідаючи на запитання журналістів, Віктор Луговий, зокрема, розповів, що фігуранти справи на момент пресконференції були в статусі учасників події. Після проведення всіх слідчо-процесуальних дій їм будуть надані інші статуси: комусь – свідка, комусь – особи, яка вчинила суспільно-небезпечне діяння – не злочин, адже всі інші учасники не досягли віку кримінальної відповідальності.

■ Всіх цікавило, в якому стані перебуває дівчинка. Віктор Луговий повідомив, що вона пройшла всі необхідні обстеження, але констатувати наявність у неї тих чи інших ушкоджень можна буде тільки після отримання результатів судово-медичних експертиз, яких на момент пресконференції ще не було. З нею на системній основі працюють психологи, їй надається повна допомога. Крім того, в дівчинки є адвокат, що дуже важливо.

■ Щодо потреби захищати фігурантів справи від самосуду, про що гуде інтернет, то правоохоронці її поки що не бачать. Якщо вона виникне, поліція обіцяє захист всіх учасників кримінального процесу. Про злочинний характер самосуду говорили з батьками білоцерківських учнів і педагоги, аби запобігти таким проявам.

■ Також Юрій Петрик зауважив на тому, що поки триває слідство, учасники інциденту мають право відвідувати школу.

■ Щодо портрета 16-річного підозрюваного, то його характеризують як звичайну дитину, хлопець нічим особливим не вирізняється, в поле зору поліції чи соціальних служб не потрапляє. Більше того, він відвідував гурток національно-патріотичного виховання «Лицарська звитяга» Центру позашкільної освіти «Соняшник», де точно не привчали до насильства чи злочинів. Очевидно, вплинула так звана атмосфера натовпу, в якій він проявив себе по-іншому.

■ **П.С.** Того ж дня Національна поліція повідомила, що суд обрав запобіжний захід 16-літньому хлопцеві за катування та вимагання грошей у 12-річної дитини. На час досудового розслідування неповнолітній два місяці перебуватиме під вартою без можливості внесення застави.

■ За інформацією Київської обласної прокуратури, «йому загрожує покарання у вигляді позбавлення волі до 12 років (ч. 1 ст. 127, ч. 4 ст. 189 КК України). Щодо інших очевидців та їхніх батьків вирішується питання про притягнення їх до адміністративної відповідальності.

1 лютого 2025 року виповнилося б 100 років з дня народження Григорія Дем'яновича КОВБАСЮКА – Великого Хірурга, заслуженого лікаря України, Почесного громадянина Білої Церкви, кавалера багатьох орденів і медалей.

В пам'ять про знаного лікаря

Його серце перестало битися у вересні 2004 року. Але пам'ять про Григорія Дем'яновича жива в спогадах земляків. Адже за спиною великого майстра – сотні складних операцій, завдяки яким багато людей повноцінно живуть донині.

Дотепер за канонами Ковбасюка працюють хірурги нашої країни, є серед них доктори та кандидати медичних наук. Багато з них сьогодні захищають Батьківщину. На полі бою ще молодими полягли Я.Б. Ольшевський та В.В. Яковенко. Пишаються тим, що вони зі школи Григорія Ковбасюка, й наші видатні онкологи, які вже мають своїх учнів.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ВАМ, ДОРОГИЙ НАШ ВЧИТЕЛЬЮ, КОЛЕГО, ДРУЖЕ. ВИ БУЛИ СПРАВЖНІМ ЛІКАРЕМ І СПРАВЖНЬОЮ ЛЮДИНОЮ.

Олександр ПРОТОР'ЄВ

Вдячність

В усі часи, а у важкі – тим паче, цінується людяність, турбота про інших, високий професіоналізм.

Дуже хочеться мені теплим, вдячним словом відгукнутися на роботу нового торгового комплексу на Залізничному селищі. Насамперед подякувати Денису Юсуповичу Парамонову, котрий як керівник дбає про забезпечення відвідувачів якістю продукцією за доступними цінами.

Спасибі і завмагу Аліні Смоляковій, директору з персоналу Андрієві Шаповалу, менеджерам з персоналу Ірині Раєвській та Олені Марченко, а також менеджеру з підбору продуктів Юлії Тищенко, сучасним умілим фахівцям.

Завжди уважні, тактовні, добрі, готові допомогти і продавці, касири. Країці із країщ – Анна Бодрік, Ольга Архипова, Валентина Ярмоленко, Анна Кушніренко, Вікторія Зін, Оксана Горобець, Ірина Діренко.

Дякую вам за повагу до людей і любов до своєї справи!

Від імені вдячних покупців – **Чеслава Францівна ГРІНЕВИЧ**, заслужений працівник соціальної сфери України

ПОВІДОМЛЕННЯ

10.02.2025 року будуть проводитися річні збори уповноважених членів КДСП ЧЕРВОНА ЗІРКА за адресою: село Журавлиха Білоцерківського району Київської області, **о 10 год. 00 хв., біля приміщення пошти.**

Уповноваженим членам КДСП мати при собі трудову книжку та паспорт громадянина України.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ ЗБОРИВ:

- доповідь голови КДСП про діяльність підприємства;
- розгляд заяв про виключення членів КДСП;
- розгляд заяв про включення членів КДСП;
- розгляд питання про продовження повноважень голови правління та членів правління.

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

✓ Земельну ділянку 14,5 соток на околиці с. Шкарівки під забудову та ведення до маштабного господарства. Ціна договірна. Тел. 067-425-96-61.

✓ Водяні насоси, ящик для інструментів автомобільний, пральну машину, соліділ, фанеру, радіоприймач у "Москвич", плитку чеську, драбину, дошки, столи, стільці, столик під телевізор, шифер, 2 листи, оприскувач, каструлі 4-іврові, шatkivničko na 3 ножі, пилку ручну, болти, гайки, шайби, гровери різні. Тел.: 097-629-55-04.

✓ Пральну машину "Агат", 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ Апарат для приготування картоплі фрі; холодильник

«Морозко Зм», новий, об'єм 30 л, ціни договірні; віконні блоки, пофарбовані, засклени, 1,30 x 1,40 – 4 шт., 1,40 x 1,60 – 2 шт., 800 грн кожний; фотозбільшувач, укомплектований, 12 найменувань, 400 грн; балії – велика і мала, виварку; автогенний апарат; шланги 20 м; два редуктори + різак-горілка; шведську стінку д р а б и н у (спортивна); секція паркану, в кожній 20 штакетин, дубовий, фігурний, 20 секцій. Ціни договірні. Тел.: 098-59-35-999.

✓ Погріб 2x3x2,5 м, окремий, у дворі по вул. О. Гончара, 8. Тел.: 096-95-

ШУКАЮ НАДОМНУ РОБОТУ
для людини з інвалідністю.
Телефон 050-231-40-27.

НАТАЖНІ СТЕЛІ
Замір безкоштовний
Монтаж – один день.
Гарантія – 15 років.
068-155-8-122

Гороскоп
3 – 9 лютого

ОВЕН. Вірогідно, з'являться нові можливості, але не поспішайте братися за все одразу. Стосунки з партнером можуть стати гармонійними, якщо будете уважніші до потреб один одного. Ідеальний момент для заняття спортом.

ТЕЛЕЦЬ. У фінансовому плані – стабільність. Можливо, захочете змінити щось у своєму житловому просторі. Знаходьте час для відпочинку.

БЛИЗНЮКИ. Можливо, з'являться пропозиції для навчання або розвитку кар'єри. З фінансами все стабільно. Варто більше уваги приділяти здоров'ю.

РАК. Відкриються нові перспективи, але треба бути готовими до ризиків. Відчуєте потребу в підтримці та емоційній близькості. Будуть корисні прогулянки на свіжому повітрі.

ЛЕВ. Можете отримати нові пропозиції або визнання за свою роботу. Будьте уважні до фінансових питань. Ваші сили будуть на висоті, але не забувайте про вахливість регулярного відпочинку.

ДІВА. Знайдете баланс між роботою та особистим життям. Можуть з'явитися нові ідеї для кар'єрного росту, але не поспішайте з ухваленням рішень. В стосунках з партнером важливо знайти компроміс.

ТЕРЕЗИ. Будете активно працювати над досягненням цілей, і результат не забириться. Можливі цікаві проекти та зростання доходу. Якщо ви самотні, можливо, знайдете нового партнера.

СКОРПІОН. Варто бути обережним з фінансовими питаннями. У стосунках може виникнути напруга, пов'язана з бажанням контролювати ситуацію. Дайте партнеру більше простору.

СТРІЛЕЦЬ. Тиждень буде сповнений можливостей для кар'єрного росту. З'явиться шанс розпочати нові стосунки. Варто більше уваги приділяти фізичній активності.

КОЗЕРІГ. Будете дуже зосереджені на роботі, і це принесе хороші результати. Уникайте непорозумінь і зайвого напруження в стосунках. Не забувайте про відпочинок, щоб уникнути вигорання.

ВОДОЛІЙ. Можуть з'явитися нові проекти, які потребують інноваційного підходу. З фінансами стабільно. Романтичні знайомства стануть захопливими.

РИБИ. Зірки обіцяють успіх у творчих проектах. У стосунках може з'явитися більша відкритість і ніжність. Варто виділити час для відпочинку, особливо якщо відчуваєте емоційну втому.

Скільки страхового стажу потрібно, щоб пенсію за віком призначили у 2025 році?

Згідно із законодавством, вік виходу на пенсію визначає набутий людиною страховий стаж. Це може бути 60, 63 або 65 років.

Наявність страхового стажу, який дає право на призначення пенсії за віком, **визначається на дату досягнення людиною відповідного віку.**

Так, відповідно до статті 26 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування", тривалість страхового стажу, що дає право на призначення пенсії за віком у 2025 році, становить:

▲ після досягнення віку 60 років – не менше 32 років;

▲ після досягнення віку 63 роки – не менше 22 років;

▲ після досягнення віку 65 років – не менше 15 років.

При цьому якщо віку 60 / 63 / 65 років

особа досягла у 2024 році, а звертається за призначенням пенсії у 2025 році, то необхідний для призначення пенсії страховий стаж становить 31 / 21 / 15 років відповідно.

ВАЖЛИВО

У разі відсутності необхідного страхового стажу пенсію за віком може бути призначено, якщо людина, продовжуючи працювати, набула необхідного страхового стажу.

Оксана БУРІМСЬКА,
начальник ВОГ № 3 ГУ ПФУ
в Київській області

15 РОКІВ ЗА ВБІВСТВО СУСІДА

За підтримання публічного обвинувачення прокурорів Білоцерківської окружної прокуратури суд визнав винним місцевого мешканця в умисному вбивстві сусіда та незаконному придбанні і зберіганні бойових припасів, вибухових пристрійв без передбаченого законом дозволу (ч. 1 ст. 115, ч. 1 ст. 263 КК України).

Прокурори в суді довели, що у січні 2021 року 46-річний місцевий мешканець, перевірюючи в стані алкогольного сп'яніння, під час конфлікту зі своїм сусідом у під'їзді багатоповерхівки наніс 8 ударів ножем по голові. Від завданіх травм потерпілій помер на місці.

Окрім того, чоловік незаконно придбав та зберігав за місцем проживання у квартирі три гранати, які під час огляду 10 січня 2021 року вилучені правоохоронцями.

Незважаючи на невизнання винуватості в умисному вбивстві, рішенням суду чоловіка визнано винним та засуджено до 15 років позбавлення волі.

Досудове розслідування здійснювалось слідчими Білоцерківського РУП ГУНП у Київській області.

СУДИТИМУТЬ УЧАСНИКІВ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИНОЇ ГРУПИ

До суду скеровано обвинувальний акт стосовно семи учасників організованої злочинної групи, які обвинувачуються за фактам незаконного придбання, зберігання та збути наркотичних засобів і сильнодіючих лікарських препаратів (ч. 3 ст. 307, ч. 4 ст. 321 КК України).

Слідством встановлено, що місцеві мешканці на території Білої Церкви зорганізувалися у злочинну групу з метою незаконного придбання, зберігання та збути наркотичних засобів і сильнодіючих лікарських препаратів шляхом так званих «закладок».

За скосне правопорушення загрожує до 12 років позбавлення волі з конфіскацією майна.

Досудове розслідування здійснювалось Білоцерківським РУП ГУНП у Київській області.

Примітка: відповідно до ст. 62 Конституції України, особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Білоцерківська окружна прокуратура

14 січня 2025 року на загальних зборах жителів міста Білої Церкви створено **офіційний публічний інформаційно-просвітницький телеграм-канал "deus amicus dei (bonum nuntium)"** (t.me/voluntasdei).

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане на ім'я **Кучер Артем В'ячеславович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане на ім'я **Кучер Владислав Евгенійович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єкта для цілей оренди

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості об'єкта для цілей оренди.

Об'єкт оцінки:

</div

У бібліотеці-філії №4 сімейного читання відбулася презентація книг «Незабудка», «Вірність», «Запах роси» відомого в місті журналіста, письменника, педагога Миколи ОТИЧЕНКА.

Книги, що надихають жити і любити

Книги створені за класичним принципом оповідок, невигаданих історій. Жанр оповідок був особливо популярним у XIX столітті, їх замовляли всі газети, тому що історії мали велику читацьку аудиторію. А 2013 року Нобелівський комітет присудив найвищу нагороду в сфері літератури канадській письменниці Еліс Манро «за створення оповідок, що майстерно відображають сучасність». Таким чином, оповідки або ж історії отримали найвищий «сертифікат» – підтвердження про їхню належність до красного письменства. Зараз цей жанр переживає нове піднесення і користується неймовірною популярністю у читачів.

Книги Миколи Отиченка – не просто збірка життєвих невигаданих історій, це пронизливий і щирій погляд на людські почуття. У кожній історії відчувається невидимий зв'язок між героями. Їх об'єднує жага кохання, а вірність стає не тільки обіцянкою, але й життєвим принципом, який допомагає подолати найважчі випробування. Автор відверто говорить про біль, але також показує, як прощення може стати джерелом сили.

На зустрічі Микола Михайлович розповів приступнім про свою сім'ю, про родину Орлів, відому в селі Синява з дідапрадіда, згадав дитячі роки, батьків, які вчили жити «по правді». Зацікавили слухачі журналістські спогади автора про численні подорожі, зустрічі з відомими людьми. Микола Михайлович часто спілкувався з Євгеном Сверстюком, був своїм у домі Павла Тичини, у колі його знайомих – дисиденти Юрій Вівшаш, Василь Овсієнко, дружина Василя Стуса, мати Валерія Марченка. Тепло згадав журналіст про Дмитра Злобінського,

засновника і першого редактора газети «Громадська думка». «Незмінні доброзичливі редактори Олена Куценко, Валентина Храбуст, дружній редакційний колектив – усе це ключі до успіху», – так щиро описав свою майже тридцятирічну співпрацю з редакцією газети Микола Отиченко.

Багато уваги на зустрічі приділялося християнській етиці. Священик ПЦУ отець Володимир розповів приступнім про значення християнської моралі у стосунках між людьми, у вихованні дітей, а також прочитав молитву за здоров'я наших захисників. Крім того, він наголосив, що в житті дружба часто є рятівним кругом, а зрада, як темний штрих на полотні, змушує замислитися над людською природою.

Свої відгуки про творчість письменника емоційно та з великою повагою висловили бібліотекарка Білоцерківської школи-гімназії №4 Лариса Любченко та друг Анатолій Виграненко.

Учасники заходу прийшли до висновку, що книги Миколи Отиченка – це справжня терапія для душі. Вони вчать приймати свої і чужі почуття, шукати сили в собі та цінувати людей поруч. Вони залишають слід у серці кожного читача, адже торкаються найглибших струн душі.

Катерина ВОЛИНЕЦЬ

Стрітення – зустріч з Господом

2 лютого

◆ Коли Ісусу Христу виповнилося 40 днів, Пресвята Діва Марія та Йосип принесли Його до Єрусалимського храму. Туди ж навідався праведний старець Симеон. Йому було дане Господнє одкровення, що він не помре до того часу, аж поки не побачить Спасителя. Симеон взяв Його на руки, воздав хвалу Богу і промовив: „Зараз відпускаєш ти раба Своого, Господи, як Ти і обіцяєш, з радісним духом. Ось очі мої побачили Спасителя, Якого Ти поставив перед лицем всіх племен земних...“

◆ Там же, у храмі, була й Анна Пророчиця. Вона та-кож дарувала своє благословення Сину Божому і «говорила про Нього всім,

хто свого спасіння ... чекав”. ◆ У день Стрітення Господнього в церквах за традицією освячуються свічки. Існує повір'я, що вони охороняють житло від удару блискавки. Насправді ж у молитвах на освячення свічок на Стрітення Господа Бога прохають про те, щоб як запалені свічки своїм світлом розгланяли нічний морок, так і наші душі, сповнені й просвічені Духом Святым, уникали гріховної пітьми (духовної сліпоти).

◆ І для цього конче потрібно, аби у кожній віруючої людини передусім відбулося дійсне – правдиве, у широкі сердному показанні та смиренні, благо-

говінні та подяці Богові, духовне “народження звіщє”. Тобто, благословенна особиста зустріч з Христом Спасителем. Або, як про це каже Сам Ісус, “ось, стою при дверях і стукаю: якщо хто почне голос Майї і відчинить двері, увійду до нього, і буду вечеряті з ним, і він зі Мною” (Одкр. 3:20).

Підготовав
Микола ОТИЧЕНКО

Олена сиділа біля вікна, закутавшись у теплий плед. У негожі холодні дні вона частенько так робила: приходила з роботи, заварювала чашку міцного чаю і, накинувши на спину плед, дивилась у вікно. Он жіночка з важкими сумками наздоганяє маршрутку, а тут школяр допомагає стареній бабусі перейти вулицю...

Раптом її погляд зупинився на юнакові, якій стояв із букетом хрізантем і нетерпляче раз у раз поглядав на годинника. Через десять-п'ятнадцять хвилин цей осінній красивий букет вже був у руках дівчини, яка просто світилася від щастя. В ту мить усміхнулася й Олена. Їй подобалось спостерігати за щасливими людьми і подумки по-широкому бажати їм добра. На роботі дівчину називали дивачкою і мрійницею.

хто без зайвих запитань і зауважень умів вислухати.

– Не довіряй так сліпо малознайомим людям, – не переставала туркотіти Віра, колега по роботі.

Мов у воду дивилася, коли говорила ті слова. Бо вже наступного ранку на своєму робочому столі Олена не змогла знайти звіт, який готувала допізна напередодні.

– Хіба ж я тебе не попереджала? – дорікала співробітница. – Це вже він, напевно, хоче вислужитися перед начальством, буцімто сам зробив цей звіт. До речі, зранку, поки тебе ще не було, Дмитро виходив з нашого кабінету. Бачиш, все сходиться. А я тобі казала...

Не хотіла Олена вірити в те, що Дмитро так підступно повівся. Вона ж бачить людей наскрізь. Невже могла так помилитися щодо нього?! Хвиля розчарування огорнула дівчину.

– Привіт, Оленко, – радісно, як нічого не трапилося, сказав Дмитро ще з порога кабінету.

– Бач, ще й має нахабність зловтішатися, – шепотіла Олені Віра.

Олена крізь сльози ледь усміхнулася й, нічого не сказавши, починила у пошуки звіту.

– А що ти шукаєш? – намагався продовжити розмову, не розуміючи що трапилося, Дмитро. Після тих слів його погляд магнетично зупинився на папці, яка лежала під столом. Дмитро підняв її та поклав на стіл.

– О, спасибі, – з невимовною радістю сказала дівчина. – Мені не настільки важливий цей звіт, як те, що я повернула віру в людину.

Дмитро розгублено дивився, не розуміючи змісту цих слів.

– Та, не зважай, – весело відмахнулася Олена, коли зрозуміла, що свої думки мимоволі висловила вголос.

З відчуттям якогось особливого спокою і з надзвичайно хорошим настроєм Олена поверталася з роботи додому. Щоправда, її здивувало, коли Дмитро відпросився з роботи ще з обіду. Може, він образився, зрозумівши, в чому вона мала необережність його запідохрести зранку? Та сумніви дівчини враз розвіялися, коли вона побачила біля під'їзду щасливого Дмитра з розкішним букетом її улюблених пізніх квітів – хрізантем...

Оля ГЛАДЧУК-ПОПАДЮК

– У якому світі ти живеш? – не раз повчали колеги. – Тепер інші часи, коли кожен сам за себе. Тобі вже час своє життя влаштовувати, а не за інших переважати й ради.

Олена лише знизувала плечима.

Може, її зачарувала сила її власних слов, які вона постійно повторювала мати:

«Зла у світі багато, і перемогти його можна тільки добрим».

А що вона знала про існування так званого закону бумеранга – як ти його кинеш, так він тобі і повернеться. У цьому дівчину вже не раз переконувалася. Дмитра – новачка в колективі, в якому працювала Олена, одразу не злюбили. Занадто амбіційним, зверхнім і егоїстичним видався він усім.

– Ви придивітесь до нього уважніше. Він же насправді не такий. Це його захисна оболонка. Дмитрові просто важко адаптуватися в новому оточенні, – переконувала колег дівчина.

Чоловік заприятеливав з Оленою.

Вона допомагала йому знайомитися з новою роботою і просто була тією,

хто без зайвих запитань і зауважень умів вислухати.

◆ У день Стрітення Господнього в церквах за традицією освячуються свічки. Існує повір'я, що вони охороняють житло від удару блискавки.

Насправді ж у молитвах на освячення свічок на Стрітення Господа Бога прохають про те, щоб як запалені свічки своїм світлом розгланяли нічний морок, так і наші душі, сповнені й просвічені Духом Святым, уникали гріховної пітьми (духовної сліпоти).

◆ І для цього конче потрібно, аби у кожній віруючої людини передусім відбулося дійсне – правдиве, у широкі сердному показанні та смиренні, благо-

говінні та подяці Богові, духовне “народження звіщє”. Тобто, благословенна особиста зустріч з Христом Спасителем. Або, як про це каже Сам Ісус, “ось, стою при дверях і стукаю: якщо хто почне голос Майї і відчинить двері, увійду до нього, і буду вечеряті з ним, і він зі Мною” (Одкр. 3:20).

Підготовав
Микола ОТИЧЕНКО

Пісня зграї вовків

Музика А. Кульчицького
Вірші Г. Гайового

Нас, вовків, критикували,
хижаками називали
за розбої, за афери,
ніби всі ми живодери.
Ta, нарешті, й ми збагнули –
час покінчити з минулим!
А для цього необхідно
жити чесно, травоїдно.
У-у-у...

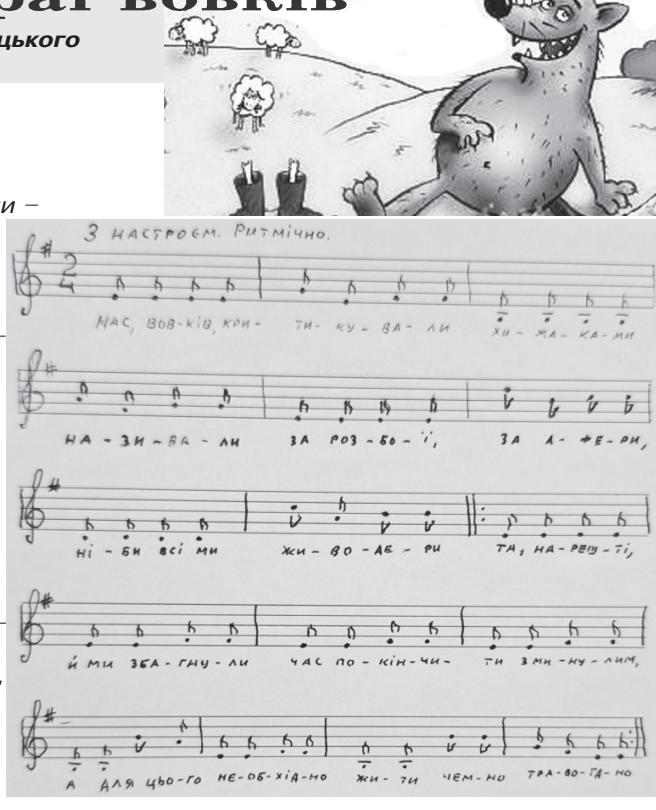
Клянемось: від цього часу –
не торкатися до м'яса,
будем всі і по одному
їсти сіно і солому...

Нам барабана і свинина
навіть снитись не повинна,
зелень, овочі та фрукти –
наші основні продукти.

У-у-у...

Всі ми вегетаріанці:
вдень, увечері і вранці
виробляєм добро звичку –
споживати одну травичку.
Ми, вовки, слабкі та бідні,
записались в травоїдні,
хай тепер нас свинопаси
підгодовують на м'ясо.

У-у-у...

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефон: 6-33-02, (097) 357-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ “Білоцерківдрук”,
м. Біла Церква, бульв. Олександровський, 22.
Газета виходить щотижняці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідає рекламидаєць.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.

Громадська думка
Засновник:
ПП “Редакція газети
“Громадська думка”
Редактор Валентина Храбуст